

EŞLERİN MAHREMİYETİ

Dr. Öğretim Üyesi Ayşe Gültekin
Uşak Üniversitesi İlahiyat Fakültesi

إِنَّ مِنْ أَشْرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
الرَّجُلَ يُفْضِي إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا.

“Kişinin, eşyle birlikte olduktan sonra onun sırrını ifşa etmesi, kıyamet günün-
de Allah katında (sorumluluğu) en büyük olan emanetlerdendir.”

(Müslim, Nikâh, 124)

Kendileriyle huzur bulmamız için eşler yaratmasını ve aramıza sevgi ve merhamet koymasını varlığının ve kudretinin delilleri arasında zikreden Cenab-ı Hak (Rûm, 30/21), babamız Hz. Âdem'i ve ona eş olarak Havva validemizi yaratarak eşlerin birbirlerine arkadaşı; ülfet ve muhabbetle bağlı, kendi eksikliklerini tamamlayan iki dost olmalarını murat etmiştir. Kur'an-ı Kerim'de Hz. İbrahim, Hz. Musa, Hz. Yakub, Hz. Yusuf ve diğer peygamberlerin hayatları anlatılırken aile hayatına yapılan vurgu dikkatimizi çekmektedir.

Evlenmek ve evlendirmek, Kur'an ve sünnette tavsiye edilen hususlardandır (Nûr, 24/32; Buhârî, Nikâh, 3). Evlilik, Cenab-ı Hak'ın işaret ettiği ağır bir sözleşme ve sorumluluk altına da girmektir (Nisâ, 4/21). İnsan, evlendiğinde artık sadece kendisinden sorumlu değildir; yeni sorumlulukları da üstlenmeye talip olmuştur. Salih ya da salih bir eş olmak zorundadır. Aile

yuvasını her türlü haricî etkiden korumak zorundadır. Belki de bütün bunlardan daha önemlisi, eşler birbirlerine güvenebilmeli ve birbirlerinden emin olmalıdır.

Müminin en önemli vasıflarından biridir emanet. Hz. Peygamber'in (s.a.s.) ifadesiyle emanet sıfatına sahip değilsek, başkaları bizim elimizden ve dilimizden emin değilirse gerçekten iman etmemişizdir; kâmil mümin olamamışızdır (Buhârî, İmân, 4). Aslına bakılırsa dünyadaki herkes birbirine emanettir. Çocuklar, doğumlarından yetişkinliklerine, hatta anne baba gözlerini kapayınca kadar ana babalarına; ihtiyarladıklarında anne babalar çocuklarına; eşler birbirlerine emanettir. Emanet ise emin olmayı, güvende olmayı, selamette olmayı gerektirir.

Eş olmak, Allah Teâlâ'nın ifadesiyle birbirine örtü olmayı gerektirir (Bakara, 2/187). Ayıpları, kusurları kapatmayı gerektirir. Elbise bizi nasıl sıcaktan soğuktan korursa eşler de birbirlerini

hata ve günahlardan korurlar. Sosyal hayat içinde korunmaya nasıl ihtiyaç duyuyor ve bizi kuşatan evlerimizde kendimize mahrem bir alan oluşturuyor-sak eşlerimiz sayesinde de birbirimizin eksiklerini tamamlayıp kendi mahrem alanlarımızı oluşturmuş oluruz.

Mahremiyet maalesef bugün en çok ihlal edilen hususlardandır. Mümin her an Allah'ın gözetiminde olduğunu bilerek yaşar hayatı. Onun içindir ki her konuda ölçülü ve dikkatli olmaya çalışır. Allah'ın bildiği ve gördüğü her şey, "Allah'ın bildiğini kuldan mı saklayacağım." mantığıyla gözler önüne serilemez. Çünkü insanların bilmesi, ne bizi yanlışla düşmekten koruyabilir ne de aile yuvasını ayakta tutabilir. Bugün geçmişe göre küçülen ailelerimiz, bunun yanında büyüyen meraklarımız var. Herkesin gizli saklısını bilmek istiyoruz. Yanı başımızdaki komşumuzdan haberimiz olmasa da sosyal medya hesaplarımızdan eklediğimiz herkesi takip ediyor, aynı şekilde takip ediliyoruz. Yediğimiz yemeklerden gittiğimiz tatillere kadar her şey göz önünde yaşanıyor. Arkadaşlıklarımız, sevgimiz veya nefretimiz, evliliğimiz ya da boşanmamız herkese seyirlik. "Ânı kaydetme" yüzünden ânın tadını çıkaramıyor olmamız bile büyük bir eksikliğe sebep oluyorken en büyük zarar, yaşadığımız hayatın mahremiyetinin kaybolması... Oysa ailemiz de evliliğimiz de Allah'ın en sevmediği helal de olsa boşanmamız da bize özeldir ve hepsinin bir mahremiyeti vardır.

Boşanma sürecinde zaman zaman eşlerden biri veya her ikisi

boşanma kararını almakta kendilerinin ne kadar haklı olduğunu ispat etme yarışına girerler. Karşı tarafın ne kadar çekilmez, geçinilemez birisi olduğunu anlatarak vicdanlarını rahatlatmak isterler. Ortalıkta aile mahremiyeti içinde kalması gereken sırlar uçuşur. Ne kadının kirliliği, pasaklılığı, iş bilmezliği kalır konuşulmadık; ne erkeğin sorumlusuzluğu, kıymet bilmezliği... En kötüsü de eşlerin birbirlerini namussuzlukla, ahlaksızlıkla itham etmeleridir. En mahrem sırlar da tedavüle sokulur bu arada. Ne erkeğin erkekliği ne kadının kadınlığı hiç kimseyi ilgilendirmezken en olmayacak konular kadın erkek demeden herkesin yanında konuşulur. Hâlbuki ister kısa ister uzun sürsün, biten bir evlilik de saygıyı hak eder. Boşandığımız eşimiz de madem onu evlenecek kadar kıymetli bulmuşuz ve hayatımızı birleştirmişiz, boşansak bile sırları ifşa edilemeyecek, kusurları hiç kimseye servis edilemeyecek kadar kıymetli olmalıdır bizim nazarımızda.

Boşanma ile sırların ortaya dökülmesinden daha da kötüsü devam eden bir evlilikte bu hataların yapılıyor olmasıdır. "Kişinin, eşiyile birlikte olduktan sonra onun sırrını ifşa etmesi, kıyamet gününde Allah katında (sorumluluğu) en büyük olan emanetlerdendir." (Müslim, Nikâh, 124) hadisi uyarır bizleri. Özel hayata ilişkin sırlar özeldir ve özel kalmalıdır. Eşiyile beraber olmayı arzulayan kişinin, Allah'a, kendisini ve bu beraberlikten doğan çocuğu şeytandan uzak kılması için dua etmesini tavsiye eden Hz. Peygamber'in (Buhârî, Bed'ül-halk, 11), şeytanın aldatmasıyla eşinin özel sırlarını başkalarına anlatan kişiyi, "Allah katında konumu en kötü olacak kişi" diye vasıflandırması son derece dikkat çekicidir. En son ve en yüce dinin kitabında, âlemlere rahmet olarak gönderilen son Peygamber'in sünnetinde evliliğin iffeti koruma yönüne vurgu yapılırken aile içi iffetsizlik ve mahremiyete riayet etmeme diye tanımlanabilecek kusurlara müsamaha gösterilmesi tabii ki beklenemez. Allah, mümin erkek ve kadınlara gözlerini haramdan sakınıp iffetlerini korumalarını emreder (Nûr, 24/30-31). Haramlardan sakınıp evlenerek Allah'ın adıyla birbirlerine söz verip birbirlerini helal edinen, birbirlerinin mahrem sırlarını bilen eşlerin en önemli sorumluluğu ise, eşlerinin sırlarını ifşa etmemek ve onları yabancı ağızlarla ve gözlere peşkeş çekmemektir.

Eşine her konuda güvenen, her sırrını emanet edebilen, onun her durumda yanında olduğunu bilen, hiç kimseye anlatamadığı sıkıntılarını onunla paylaşabilen ve eşinin, anlattığı sırlarını ve yaşadıkları özel hayatı emanet bilinciyle muhafaza edeceğinden emin olan insandan daha bahtiyar kim olabilir? Güvenin değil güvensizliğin hâkim olduğu eve, yuva; ne zaman ne zarar geleceğini bilemediğiniz, hangi ayıp ve kusurunuzun kimlerin yanında ne zaman servis edileceğinden emin olmadığınız kişiye, eşim diyebilir misiniz?

Sözlerimizi Cenab-ı Hakk'ın bize öğrettiği bir dua ile noktalayalım: "Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle." (Furkân, 25/74)